

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori preșteptă:
mană: Duminecă și Joia. — Prenumera-
tia se face în Sabiu la expeditorul
foieș preșteptă la c. r. poste cu bani
gata prin scrisori francate, adresate către
expeditură. Pretul prenumeratii este
pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Număr 94. ANULU XIX.

Sabiu, in 25 Novembre (7 Dec.) 1871.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru
provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl.
Ieri pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru
principalele și tineri strene pre anu 12 fl. 50. fl.
Inseratul se plătesc pentru întări a
ora cu 7 cr. sirul, pentru a două ora cu
5 1/2 cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2
cr. v. a.

Articuli anonimi.

IV. Lupta pre câmpie Boemiei au fostu nefericita pentru armele imperiului. Prussianii tabariseră pâna înaintea Vienei și Pojonului, Klapka, unu esilat unguresc, amenințașe cu legiușa ungurescă în părțile nordice ale Ungariei. Trupele italiane, cu tota victoria dela Custoza, înaintau prin regatul venetian spre a dă „lovitura de moarte”, după cum se dicea în unu documentu prussian. Tote elementele aceste au fostu pornite spre totală distrugere a imperiului și ele si-au afiatu capelul în pacea cea scumpă dela Nikolsburg și Pragă și în cederea părților italice venetiano-lombardice.

O sguduire asiă puternica nu poté nici decum sa remana săra de influenția asupr'a politicei interne.

Abia a incetatu cea din urma băutură de tunu și în Ungaria cea cu resveră pâna aci se da ocaziunea unei demonstrațiuni de loialitate. Vre-o 80 mii de oameni așteptau în 14 Iuliu pre imperatără la gară drumului de feru din Pestă și o intempsă cu eljenuri. Acestă fu atunci indată explicația de multi dreptu de unu semnu despre schimbări mari în politică internă și în specia în ceea ce privește Ungaria. Deák și Andrassy pleca (în 22 Iuliu) la Viena spre a conseră cu Belcredi, carele balantiase în totu decursulu guvernului seu și sternise tote afețiunile pentru federalism, și carele se vede ca nu au potutu esti la nici unu rezultat, pentru ca Deák se întorse curând la Pusta S. Laszló și era „Pesti Napló” de pre atunci se plângere energică asupr'a regimului și pretinde apoi mai departe că Ungaria se sia consultata la facerea păcei cu Prusia. Dara de căi Andrassy și Deák nu reesira, alti aristocrați unguri nu slabiau în Vienă pre barbatii de influență cându cu sfaturile, cându cu amenințările loru, pâna cându cumpan'a a și inceputu a bate în favoarelor loru. Pentru ca nu multu după această incepu-dăurie a spune, ca planulu lui Belcredi de a împarti imperiul în patru grupe cu diete generale și cu unu senat de delegati în centru și privit de o „invechitura”. Lângă aceste se ivescu scirile reinnoite despre unu ministeriu responsabilunguresc. Dualismul incepe a deveni faptă.

Reichsratistii de dincolo de Laită le vedeau cu mare durere tote aceste, pentru ca scieau ca la centralizarea germanistica a imperiului intreg nu duce calea pre carea voieau cei din Ungaria sa pornescă. Dara pentru că sa aiba unu sprigina în contră unui federalism cu majoritate slavica, după cum aru si rezultat din planulu Belcredi, s'au învoiu a-si plecă cerbicea sub furcile gandine ale dualismului și a se invoi cu pretensiunile Ungariei.

Asiă dara și umbra speranței de o reabilitare a sistemului fostu ore-cându, că și Troia lui Priamu, incepe a dispare.

Pre acestu tempu cându decorsera și decurgeau aceste, Metropolitul rom. gr. or., de sigur că barbatu alu națiunii române din Transilvania, fu chinat la Vienă, de unde se si înturnase asiă de îngrăba încătu după aceea potu luă parte la Adunarea generală a Asociației noastre transilvane pentru literatură și cultură poporului român, tinerute în acelu anu în Alb'a-Iulia.

Serbarea această națională, cu ambii metropoliti în frunte, cu o inteligenția numerosă, ni aducem aminte, era că unu sōre bine-facatoriu și promotoriu de bune speranțe între nuorii viscolosi politici de pâna aci. Durere ca seninulu acestă frumosu și promotoriu nu fu de o durata mai indelungată, și nu inconunatul de implinirea dorintelor noastre naționale.

In diu'a a două după siedintă, unu cetățean din Alb'a-Iulia fu asiă de ospitalu, încătu la esirea adunării din biserică unde se tineau siedintele, invită în on'a din incaperile edificiului scolii, pre căi numai potu la unu apetitoriu, și acolo, adunându

intemplarea pre lângă metropoliti și alii frontași ai inteligenției, pre mai mulți din cei ce luau partea la adunare, se vorbiră, cum se intempla la asemenea ocasiuni, multe de tote. Lucru firescu, pre acele tempuri, că discursul sa vina și asupr'a miscărilor politice. Metropolitul gr. or., că unul ce fusese atunci la Vienă și că unul ce cunoșcea situația cea dicându dela isvoru, arăta în vre-o căte-va cuvinte starea lucrurilor după cum o a coprinsu din cele ce a auditu, și în legătură cu cele intemplate în tîmă trecuta și în tempul următoru după aceea, consiliu celor de fată că nu e acum tempul ilușionilor și adăugea, că înteleptiescă au urmatu români dela dietă din Clusiu cu aparerea în dieta, cu votul separatu și cu rezolvarea loru pentru activitate.

Ce-si voru și cugetau unii din cei ce erau de fată și erau, după cum s'a vedinu mai târziu, totodata fideli servitorii ai ultramontanismului și feudalismului, încă de pre atunci, nu scimu. Amu avutu înse ocaziune sa vedemus și sa audimo, odata, ca atunci și mai târziu, la prândișul portichiaru din gradin'a „dela sōre”, erau forte multiaminti cu tote căte audira, — că și esprimă chiaru metropolitul gr. cat. aprobarea sea la tote, repetându ceea ce a mai diu și în tîmă anului 1865 în Clusiu: ca frati sea Metropolitul Andrei să facă ceva asta de bine, pentru ca densul scio ce să facă, ieră elu (Metr. gr. cat.) nu se pricepe în lucruri de acestea; mai departe ca cestu din urma aprobă tote, că va face frati sea, căci „ce face fratele Andrei este bine facutu.” De alta parte înse amu esperiatu, cadii cei ce au fostu de fată în aceea diu au denunciatu publicitatii și prin această indirecte guvernului, că români cu ocazia Adunării literari au tenu și adunare politica, unde s'au tratatu de cauza națională. (Vedi „Conc.”) Scopul se vede a fi fostu la tota intemplarea discreditarea Metr. Andrei înaintea regiunilor inalte, pentru că nu scie padi discretiune. El credea că de aru succede în susu cu discreditarea, în josu la poporu voru lucră ei, și asiă delaturându pre mai multe fostulu alu loru frate Andrei, sa ne doca ei apoi pre calea celei mai de aproape reacțiuni ultramontane feudale germanisatoră.

Planul se vede din tote amenunțele intemplete căte au străbatutu la lumina, ca era facutu cu o astutia demna de celu mai umbrösu iezuitismu, căci unii din cei ce fusera de fată la Alb'a-Iulia, cu desconsiderarea celor petrecute acolo, constituie unu comitet secretu în Blasius și de aci împartescu provocări secrete la subscriverea unei suplice compuse de Baritiu și Ratiu, prin carea sa se cera căte de fată dela Majestatea Sea.

Si carea sū și procedură la cererea subscrivatorilor? Unoră li se spunea, ca Archiereii seiu despre această, dara densii voru că sa nu se compromita fatia cu regimul; altoră li se spunea că Metropolitul gr. or. s'a certat cu ore-care persoană însemnată la Alb'a-Iulia pâna la entite și alte de feliu acestă, numai spre a capetă subscrivere și a poté trece maiemutile iezuïtice în fruntea nației spre a o conduce.

S'a intemplatu înse atunci de cetățenii români din Brașovu au simtitu curs'a și au cunoscutu imbiarea cea nepotriva a unor individi ne-apli pentru conducerea unei cause naționale și asiă în 12 Novembre 1866 rupu plenipotinția deja escomotata de Baritiu din mâinile loru și despre această inscripție telegrafice pre redactiunea acestui diariu, carea indată ce primescă depesă și scrie urmatorele:

„Înainte de tote constatămu cu bucuria, că aceasta depesă telegrafica e cea d'antăio, ce o am primitu în limbă nostra romana. Totu odata înse constatămu și dorerea nostra pentru cuprinsulu a-

cestei depesă telegrafice, care documentează cararea ea gresita, ce și o aleseara unii spre conducerea causei naționale. Depesă acăstă telegrafica nu ne mai iertă a nu aduce la scîntia cetitorilor nostri, că unii corespondenți ai „Gz. Tr.” au inceputu a impinge de unu tempu încăce pe Archierei și pre alii barbatii onesti și meritati ai națiunii cu feliorile bărbete și într-o altă a înnegri pre Archierei, că și cum acestia s'ară si retrasu dela conducerea causei naționale; nu ne mai iertă a tacé despre impregiurarea, cum s'a constituitu în Blasius unu comitet de inteligenția naționale româna sub presidinția canonichului Ioanu Fekete și actuariului ei Dr. Bobu care au tramsu contra protopopi provocări spre subscriverea unei plenipotinție pre numele celor doi domni numiti în susu-atișa depesă telegrafica și spre adunarea de bani pentru acooperirea speselor aceloră, sub cuvintu ca națiunea (?) i alese sîsesi de deputati; cum colportatorii acestei plenipotinție se incumetara a se provocă la Archierei, că cum acestu lucru, s'ară face cu scirea și învoirea loru numai că sa capete mai multe subscrivere, cum tote acestea se facura și se colportara întru ascunsu; cum în 2 Oct. e. n. acii doi deputati su fostu la Sabiu; și au petrecutu aici mai multe dile, dar nu au datu facia cu Archiereul nostru ci numai ocaziajulminte s'au intelitutu cu unii și altii din barbatii nostri, dar nici acestoră nu le descoperira intentiile amblărei loru pela Sabiu; cum apoi acești deputati s'au rogalu de înaltul Guvernului său tîrziu pentru esoperarea unei audiuțe la Majestate, dar nu au capetat'o; cum în fine Guvernul tîrziu au venit în urmă acelui Comitetu alu canonichului Fekete și au luatu măsuri pentru incetarea loi, că a unei corporațiuni ce învolva delictul turbărărei păcei și ordinei publice.“

„In facia unoră impregiurări asiă de grave și seriose trebuie cu multumire să laudăm tactul celu finu politico alu fratilor nostri Brăsoveni, cari întelegendu și convingandu-se, că subscriverea plenipotinției cestiuante nu se intempla cu scirea și învoirea Archiepiscopului loru, că a onuită din cei doi presidenți ai congreselor naționale, precon și convingandu-se ei pre deplinu, că assertul lui Baritiu despre Es. Sea P. Metropolitul alu nostru, că și cum acestă ar fi avutu cu o persoană împărtășită de naționalitatea noastră, la Belgradu, cu prilegiul adunării anuale a asociației literare râmâne, o certă pâna la cutite, — este o minciuna și scorșătura obrasnică și au retrasu subscrivere și plenipotinția o au nimicitu.

„Jăta asiă dara unde au adus „Gazeta” și omenii ei cauza cea santa și pâna acum cu atâtă pietate portata a multu cercatei noastre națiuni!

„Din tote căte seiu despre sfacerea acelei plenipotinție, nu potem altă decâtă sa constatămu acelui adeveru, că și „Gazeta” și partizanii ei se potu convinge, că nu facu ei națiunea româna din Ardeal, că numai o fracțiune ne-nsemnată, carea lucra pre ascunsu gonindu nouă interes particulară.

„Națiunea noastră româna se tiene strinsu de concluzele congreselor ei naționale; ea a primitu cu cea mai mare multiamire acțiunea deputatilor și regalistilor români dela dietă din Clusiu, pentru că această au desvoltat pre terenul legalu o activitate respectabilă; ea nu cunoscă și nu primește în sinulu seni lucruri ascunse pentru ca cauza ei este drăptă că lumină pentru ca ea voiesce să ieșă din întunecul în care o au condamnatu tempii cei vitrigi.“

Contra-declaratiune!

Cu respectu la declaratiunea lui redactorul „Federatiunei” nr. 116, în care elu, provocându-se la descoperirile facute înaintea lui septembriu Pascariu și a lui Lazaru Ionescu (va se dica

— verba totu a fostu!) demintiesc incătu-va corespondint'a Y. data că respunsu la corespondint'a I. din Alb'a-Juli'a, — suntemu în poziune de a declară și dia partene, ca isvorul acelu respunsu nu este dlu I. cav. de Puscariu, și că — dupa cum suntemu din mi multe isvōre informații — dlu redactoru alu „Federatiunei“ descooperirea sea susu amintita n'a facut'o numai înaintea dloru Puscariu și Ionescu, dara și înaintea altor'ă mai multor'ă cari-si voru face datoria sea constatañdu, ca dlu redactoru alu „Federatiunei“ aru si mai adaugatu si aceea, precum că autorulu corespondintei I. pâna atunci n'a scrisu nici odata in „Federatiunea“, și că dupa estrea respunsului I. in „Tel. Rom.“ dlu redactoru alu „Fed.“ — vrendo sa dea descooperirei seie alta direcție a disu, ca descooperirea sea a potutu sa sia si numai o gluma. —

Contra declaratiunea de mai susu este la o „Desmintire“ data de dlu Redactoru alu „Federatiunei“ carea e de cuprinsulu urmatoriu :

Desmintire.

In Nr. 89 din 7/19. Nov. 1871. „Telegrafoul Român“ Corespondintele Y. din Pest'a, in articululu cu dat'a din Alb'a-Juli'a, 10. Nov. a. c. dice : (Citeza cuvintele din „T. Rom.“)

Vediendu acésta assertiune, precum si démn'a indignatiune expressa in „Declaratiunea“ din Nr. 90 „Telegraful Rom.“ a Préstimatului D. protop. Ioanu Hanni'a, me semliu detoriu a declară si eu la rondul meu, ca Onorab. D. Hanni'a nu este autorulu, nici tramitiorulu corespondintei din cestiu, publicata in Nr. 106 „Fed.“, ba declaru ca de cându me ocupu pre terenulu diurnalisticu, că Redactoru, n'am avut onórea d'a primi nici macaru un'a singura data dela D. Hanni'a vre e serisore, nici chiaru privata, cu atâtu mai pucinu vre o corespondintia, — prin urmare n'am potutu dice, nici cam disu cuvintele (relativu la protopopulu din Sabiu) cuprinse in corespondint'a din „Telegr. Rom.“ Assertiunea resp. dara este insinuatu tendențiosa si scornitru malitiosa.

Publicul romanescu scie ca eu, cu dôua oca-siuni, in dôua procese de presa, ce avusemu, intre altele mai multe, înaintea Curtii juratiloru din Pest'a, amu refusatu cu persistintia, a spune numele au-torilor articuliloru incamintii, cum dara asiu poté spune numele corespondintiloru mei, espunenda-i la persecutiuni si neplaceri? Acésta nu amu facutu si nu voiu face pre cătu timpu voiu si Redactoru.

Asupr'a corespondintiei din cestiu amu vorbitu cu D. cav. Ioanu Puscariu, consiliariu la Coru reg. fiindu de facia si D. deputatu Lazaru Ionescu, sa spuna D. cav. Puscariu, — căci isvorul celu directu alu corespondintei din „Tel. Rom.“ nu pote si altulu decât numai D-s'a — sa spuna D. dep. Lazaru Ionescu, de omu pronunciatu eu cuvintele „unui barbat — protopopu neunitu din Sabiu — care sta in frontea trebiloru biser. aprópe de mitropolitulu,“ cari suntu totu atâtea scorinture.

Atâ'a inse trebue se observu, ca dd. activisli, catraniti, precum suntu, pentru co. li s'a trasu dunga preste socotele — au inceputu in desperatiunea loru, a luá recursu si la minciuni, improscandu cu tina in toti aceia, cari se paru a li stă in cala nestemperatei porniri spre nu sciu, ba nici ei nu sciu, ce felu de activitate inca nedesinita, — ceea ce s'a doveditu si din falsele assertiuni relativu la procederea comitetului ad hoc din Sabiu etc, si ceea ce nu li face onore.

Pesta 18/30 Noemvre, 1871.

Alesandru Romanu, Red.

E ce-va de totu, si remâne că unu si curiosu si caracteristicu in afacerea acésta si impregnarea, ca domnul redactoru alu „Fed.“ si-a exprimatasi parerea de reu pentru trecerea cu vederea preste cuprinsulu corespondintiei sele, din Alb'a-Juli'a, carea a datu ansa la coresp. nostra din nr. 89, alu căruj cuprinse deca la cunoște mai bine, denegă publicarea coresp. Dara pentru aceea totu au mai publicat in nr. 114 alu scandalu de felulu celui dinălu, numai ceea mai mare.

Aici tocmai se potrivesc :

„Ori te pôrta cum ti-e vorb'a

„Ori vorbesce com ti-e portulu“

căci altintre nu-ți va mai crede nimenea nici'a si prin urmare nici declaratiunei celei solemne ce se publica in nrulu 116 alu „Fed.“ nu i se va atribui nici o insemnatate...“

Cătu pentru filosof'o onor. redacturi a „Fede-

ratinei“, aplicata la unele petiții intre activitate si passivitate, reflectându pre scurtu, ca dung'a e totu asiá de grósa si pote mai grósa ce-va si preste societă passivistiloru si dorerea aru trebui sa sia comună si unora si altor'ă, dara nu din punctul de vedere ale resbunărei, ci alu tristei realităti, ca se lucra spre detrimentul națiunii in favórea intereselor straine.

Diet'a Ungariei.

In siedinti'a casei deputatiloru din 22 Noemvre se anuncia mai întâi unele petiții cari se tramtă comisiunile respective. P. Moritz ascere unu proiectu de lege despre abrogarea regalului de crămarit ; acel'a-si deputatu presinta si unu proiect de conclusu in urm'a căruia sa se esmita pentru examinarea si aprobația proiectului lui de lege unu comitetu de 15. Se va tipari si distribui.

Dupa aceste respondere ministrul de interne V. Tóth la interpellatiunile deputatului Dr. Pavlovics. Dupa aceea eas'a trece la ordinea dilei, la care sta desbaterea speciale despre legea industrialie.

§ 84 si 85 se cetescu si primesc. In momentulu acesta apare Fr. Deacu in casa si se intempina din tóte pările cu eljenuri tumultuoșe. Dupa asiediarea incătu-va a tumultului se continua desbaterea. §§ deosebiti pâna la § 102 inclusive se accepteza mai fără modificatii.

In siedinti'a din 23 Noemvre se cetescu si aprobeaza protocolul siedintei precedente. Se anuncia mai multe petiții. M. ministrul W. Tóth ascere unu proiectu de lege voluminosu in afacerea completarei complecsului drumurilor de feru unguresci.

Dupa rezolvirea cătoru-va afaceri de interesu secundariu se continua desbaterea legei industriale.

La § 103 alinea a, se incepe o desbatere lunga si viua. I. Győrffy propune la punctul acesta armatoriu adausu : „Legile privitoré la afaceri de presa ramânu provisorice in vigore si se sustine numai dispozitionile relative la cantuji. K. Tisza, M. Jokay, si I. Schwarz pri-vesc de asemenea cantuinea de superflua si consemnu de aceea cu propunerea lui Győrffy. Dupa ce mai vorbiră mai multi deputati pro si contra propunerei cestui din urma numitul se trece la votisare. Testul original se respinge cu 118 contr'a 108 voturi. Steng'a erupse la publicarea acestui rezultat in eljenuri tumultuoșe si prelindete votisarea despre propunerea lui Győrffy. Votisarea urmează ; de ore-ce in acestu restempu deputati, cari se astau pre coridore, aparura in casa, se asta drépt'a iéra-si in majoritate si propunerea lui Győrffy se respinge cu 136 sontr'a 109 voturi. Prin aceea cadiura asiá dara acestu § cu totul. Delinseca in casa cresce din ce in ce. Se facu propunerii diferite din tóte pările, cari ramânu inse neaudite in tumultul comunu. In fine se radica Fr. Deak : si propune tramiterea acestui § la comisiunea de 15 spre o noua elaborare, ceea ce dupa o scurta desbatere se si primesce.

In siedinti'a de astazi a casei magnatiloru se accepteza in desbaterea speciale legea de venatu.

In siedinti'a din 24 Noemvre se resolvesc, dupa finirea formaliloru obicinuite, unele afaceri pentru noi fără interesu si dupa aceea ascere Ad. Erekövy § 103 din legea industrialie de nou formulat din partea comitetului de 15. § are editiunea cea vechia si dispune numai : cantignile diurnelor suntu suspendate pentru Ungaria, pentru Croati'a ramânu in valore dispozitionile de pâna acum. Propunerea comitetului se accepteza fără desbatere.

Dupa aceste trece cas'a la desbaterea § 6 si 10 din legea colonistiloru, cari dupa o scurta desbatere se primesc in editiunea comitetului, cu ce siedinti'a se si incheia.

Ce e dreptu nu-e peccat.

Muresiu - Osorhei 18/11 n. 1871.

(Urmare din nr. 92.)

Unul dintre acei 3 pasivisti inceputa a relationa si relationa chefului seu — sasu — in presența mea, inca a unui român si a altor 3—4 sasi nu numai cele petrecute in siedintele publice ale conferintei, ci si cele audite in conferintie secrete, si chiaru si ce audise dela unele persoane intre 4 ochi. Mirarea mi fu cu atâtu mai mare, cu cătu acelu

domn român este unu amplioatu si avuse aluci serviciu publicu de 5 ani. Dara de asemenea uscrintie si minte necopta amu mai datu en la opositionali, dintre cari unu vréu a figură de conduceatori, altii abuséza cu numele de zelosi nationalisti; ba amu vediutu corespondintie de asemenea natura chiaru si in soi publice. Mi aducu bine aminte de bucuria ce se vedea atunci pro fetile sasiloru in acel orasiu pentru conclusulu de passivitate adusu de acea conferintia. Dara sa auda inca onorati lectori ce urmare a svutu acea decretare de passivitate numai pentru locuitorii români din acel orasuu si din scaunu.

La judecator'a scaunale era atunci si este astazi presedinte unu sasu, la cea orasiana era si este inca asemenea unu sasu. Acesti 2 sasi traiau intre sine in mania de cătiva ani, si unul punea celuia-laltu pedeça in multe. Dupa decretarea passivitatii veni dlu alegerei de deputatu, cându cei-a-lalti sasi se pusera pre lângă cei 2 invrasibili si dupa multa ostensibila impecare, acum traiescu in amicitia consultându-se in afacerile ce le au, si in locu de a se alege de deputatu unu român, se alese unu sasu.

In vîr'a anului acestui a me intinutu cu fostul odata celu mai mare passivistu dintre cei 3 memoriati deputati binevolenti la conferint'a din Mercurea, carele in discursu despre acésta conferintia mi dise : „bateru nu aru si mai fostu nici conferintia etc.“

Dara sa me intorcu iéra la subtîlulu corespondintie din „Federatiune.“

Acestu superintieleptu si plinu de finetie — corespondintie vorbesce de lingă ce i-ar avea Ar-chiepiscopulu Siagun'a. Aici ne vine a aplicá la acestu I. dis'a din limb'a germana „Unser Herr Gott hat viele Kostgänger!“

Pre Metropolitulu Siagun'a, au cuceritul coresp. I. alu insultă? Elu ce e dreptu pâna acum au mai fostu insultatul de unii neciopiti, si elu le-ao susținutu tóte pote cugetându in sine : Asiá plătesc lumea! dar' elu pote fi superb, căci barbati mari cari se ostensesc si asudu, si au sapte mari pentru istoria, si in vietia si inimici, — cei cari nu facu nimic'a, sia ei in orice stare inalta aru si, nu au nici inimici. Dara ast'a au mersu pâna acum, de acum incolo inse noi că si credinciosi si recunoscatori nu vomu suferi mai multu, că nisice malitiosi, sa insulteze pre parintele nostru susținutu bunu si atâtu de folositoriu națiunii sele, si provocâmu pre corespondintele I. sa arate cu dovedi retele ce le-au facutu Archiepiscopulu nostru națiunii pre terenulu politico-națiunalu, pre cum si aceea, ca acel'a cari nu facu numai vorba multa si góla, no cladesca munti de aur in aeru, nu injura mereu in drépt'a si in steng'a, ci cauta asi face detori'a către drepturile loru corespondintu numai detorintielor loru că nationalisti buni, iéra facându-si datori'a către statu, si implinesc sacrele datorintie de cetățani buni, in ce tipu suntu lingă? Tu provocâmu mai incolo sa ne faca cunoscute meritele lui pentru statu, pentru binele comunu si pentru națiune, de căci elu trebuie sa aiba multe, de ore-ce are fruntea de a injură pre altii.

(Va urmă.)

Jadaniu in Octobre 1871.

Alegerea de preotu in comun'a Jadaniu efectuata in 3 Octobre st. v. a. c. este unic'a in siliul seu. Este de insemmat ca actul alegerei a decursu sub auspiciul presidialu, a prea bine-meritatului domn protopopu alu Temisorei Melietiu Draghiciu. Dara sa incepemu dela inceputu.

Onoratului publicu va fi cunoscutu ca parochie (dôce) din Jadaniu, au devenit vacante, si se administră prin unu capelanu, carele afara de patim'a betiei si o portare cătu se pote de scandalosă, nu posiede nici o calificatiune. Ceea ce se poate vedé, chiaru si din recursulu densului, aici in copia alaturat. Dlu protopopu deschise pre ambele parohii — cum se exprima preacinsti'a sea — „reduse“, faimosulu concursu din diurnalul „Abin“ nr. 65. a. c. săra de scirea comitetului parochialu, si asiá nici astă cinsti'a sea de lipsa, a pune ore-si care-va conditii de calificatiune, de si parochie reduse din Jadaniu, suntu dintre cele mai de frunte si mai bine dotate, din întreg'a provincia metropolitana.

Recusesera apoi 11. peitori, intre acesti'a cătiva cu maturitatea si testimoniu de

cualificatiune pentru parochiele cele mai de frunte. — In dîna alegrei si d. protopopu in facia locului, unde preacinstia sea avu pucina neplacere, din partea respectivului comitetu parochialu, pentru ca s'a deschis concursul fara previa contilegere cu densulu in privinta conditiunilor de calificatiune, si pentru ca comitetul — in contra opinirilor duii protopopu de a viri in candidatia si pre clientulu seu — pre administratorele celu necalificatu, — statea mortisio pre langa candidarea numai a celor mai calificate dintre recurenti. Se pasi acum la votare in sânta biserică; dara abia votara 6 alegatori pentru unu candidat forte aptu si calificatu cu 8 clase si maturitate, — cându deodata erumpsera căti-va din partea aburata a administratorului, si incepdu a trenti si a sugrumă pre cei mai de frunte si onesti alegatori, — incătu rupsera si unu propore de langa scaunulu archierescu — : sapticu lungara pre toti omenei de omenia din biserică. Si — ce a facut dlu protopopu — merele canonistu, la unu astu-seliu de actu scandalosu si ne mai pomenu? Ieta responsulu: in locu de a susținde actulu de alegere si a disolvat si sinodulu parochialu, dupa cum prescriu toate legile din lume, si dupa cum cerura si cei alungati dela alegere, in protestul loru: preacinstia sea, asta de bine a continua alegerea, căci observă, ca acum mergu trebile — bine, remanendu in biserică cei ce se adapata tota năptea la administratorului, cari toti votăza pentru clientulu protopopescu. Dupa ce incursera 80, si căti-va de voturi aburate, preacinstia sea avu conștiinția de a incheia actulu de alegere, că si cându acel' aru si decursu in celu mai bunu rondo, ma capacitate si pre membrii de incredere, a subseria protocolului acestui actu ilegalu si scandalosu. Dara eu acest'a d. protopopu inca nu si-a pus corona frumosei lui proceduri. Preacinstia sea merge si mai de parte. Ieta cum: avendu actulu acest'a de a fi censurat prin scaunulu protopopescu — se intielege de sine sub presedintia preacinstiei sale, — nu se rusină a abusă de pusetiunea sea, ci folosindu-se de neprinciperea membrilor de facia i amagi in cătu toti astala procedur'a sea de corecta si actulu de legalu si validu!!! in care intielesu sa si susternutu venerabilului consistoriu spre aprobare si intarire!!!

S'a intemplatu acest'a in eparchia româna gr. or. a Aradului, in protopresiteratulu Temisiorei in anul Domnului 1871, ier' dupa introducerea statutului organic in alu 3-lea. Cine nu crede ca astazi s'a potutu asiā ce-va intemplat: intrebe pre d.d. membri si scaunuloi protopopescu, cari au fostu de facia, la pertractarea causei acestei; sau mărgala Aradu si convinga-se din insesi actele referitoare la caus'e acest'a, cari trebuie sa se afle in archivulu consistorialu. —

Apoi mai indresnăsca cine-va a dice: ca dlu protopopu Meletiu Dreghiciu nu este celu mai bonu protopopu; si ca preacinstia sea nu se interesă de — promovarea (?) culturii si a moralitătiei intre poporu; seu ca densulu nu se tiene mortisio de statutului organic si cele-lalte ordinationi sustatatoria; in fine ca preacinstia sea n'a avutu dreptu in nr. 73 alu „Albinie“ a classifică de „omni fără de caracter“, „defaimatori“ si „calumniatori“ in fine „nedemnide opori-ficul postu“ pre cei „Doi asesori consistoriali“, cari in nr. 69. totu alu „Albinie“ avura neobrasnicia de a reflectă la unele pasagie din concursulu, ce l'a escriptu preacinstia sea, pentru ocuparea celor doua parochii reduse, din comun'a Jadaniu.

D'a! amu doru sa cunoscemu pro acel nemernici, cari dupa unu asemenea actu — legalu, — cum este cestu de sub intrebare, — aru poté demustră „misericordie“ — cum se exprima preacinstia sea — a acestui mare — protopopu!

P. S. Pre cându voram a incheia corespondinta nostra, ni sosti scirea despre alegerea de preoto in Lezviniu, totu sub priveghiarea duii protopopu Dreghiciu.

Alegerea acest'a tocmui asiā s'a efectuată că si a noastră. Si acelo se facu protestu, pentru partialitatea duii protopopu, precum si pentru corupțiunile emise de administratorulu George Piigleșa, carele inca n'are nici o calificatiune, pre cându rivalul seu e unu teneru aptu cu 8. clase si maturitatea. — Suntemu prea curiosi a vedé cum va decide ven. consistoriu, in caisele acestei anorme;

căci nu potem crede ca dora ven. consistoriu se va lasa a amagi de unu astu-seliu de protopopu, si sa intresece de preoti astu-seliu de omenei simpli si corumatori de moralitate, si inca la cele mai bune parochii. La tempulu seu vom comunică decisulu ce ni se va dă la protestulu nostru. Cu asemenea atentie vom petrece si pertractarea alegerei din Lezviniu. —

Mai multi locuitori din comun'a Jadaniu.

La invectivele „Teigr. Rom.“ nr. 87 si urmatori*)

Unu scandalu dintre scandalale cele mai greioase si mai deploravre, se petrece de vre-o doamna septamâni inaintea ochilor publicului cititoru a „Teigr. Rom.“ si anumita in nrri 87, 88 si 89. **)

Onoratulu publicu cititoru credu, ca va fi trebuitu sa-si deschida ochii sa veda, se va fi astutu necessitatulu sa combineze si sa judece; sunt convinsu, ca nimenea — cătu de putienu cunoscotu cu impreguiarile si personele si nepreoccupat — nu va poté dice alta decât: scandalu si iera scandalu! ***)

Amu voitu sa vedu, ca ce dimensioni va luă polemică, cu atâta furia inscenata si ce finit? pentru aceea amu statu privitoru si ascultatoru mutu si surdu la tota insultele, calumniele, injurările ordinari, suspicionările, amenintările etc. demne numai de o cărimă dintre cele mai ordinari si de omenei belli *), dara nu de o scola a publicului — ce aru trebui sa sia unu jurnal — nici de omene cari se tienu luminati si cari stau in fruntea sfacerilor bisericesci a unui cleru.

Pre cătu trebuie sa-mi marturisescu dela inceputu — parerea de reu, ca sfacerea acesta deploravre, nu s'a petrecut pre acelu terenu, unde si pre care s'a inceputu adeca in „Albinie“ **) de ore-ce numai atunci poté si cine-va judecatorul dreptu si nepartitoru, cându era inaintea sea tota actele procesului autentic si nefalsificate dela inceputu pâna la finit; pre atâta de alta parte trebuie sa gratulezi fratilor si amicilor mei, ea au lasat terenul neutralu, ****) sa trai in cas'a loru propria si de acolo si-au versatu venitul asupra mea — cine seia de căndu adunat? — pentru ca prin strategem'a acesta — propria in sellu ei — celu putienu cu localizatua incătu-va scandalu. Din cauza acesta inse me vedu necesitatua a premite unu scurt istoricu alu lucrului.

In 22 Oct. s. c. parintele Vicariu archiepiscopescu N. Popescu se chirotesi de Archimandritu, la care actu luai si eu parte.

„Telegrafulu Rom.“ in nr. 67 . . publica actulu acest'a si aduce in fruntea sfiei ca par. N. Popescu fu chirotesitu de „Archimandritu siu Archidiacesei“, iera in rubrica „Varietati“ dice ca: „chirotesia acesta s'a facutu in urm'a unui conclusu alu sinodului archierescu din estu anu.“

Dupa acestea apare in „Albinie“ nr. 80 o corespondintia din Sabiu dlo 7 Oct. 1871. subsemnata eu: „Mai multi ortodocsi din Sabiu si din pregiuru“ in carea:

1. Se constata actulu chirotesirei de mai susu cu spriatele cuvințe: „O spunem din capulu locului, ca nouă că mireni ce suntemu pre putienu ne pasa de inaintarea acesta a numitului parinte, de ore-ce pentru noi nici potem nici voim a o pretinde si prin urmare suntemu liberi de tota jaluzia.“

2. Se da notiunea unui Archimandritu, se arata, ca ostfeliu de demnitate era intielesu pentru o monastire anumita, in carea calugeri monastirei alegu pre Archimandritulu si acesta se chirotesește

*) Modestu titlu, mai alesu pentru cine cere ospitalitatea colonelor că sa se aperi in trensele. Red.

**) Seracu publicu dela „T. R.“ ce demnu este de compatimire si ce fericiu e celu dela „Albinie“, „Gazeta“ si „Federatiunea“! Red.

***) Si noi asiā amu disu si dicem de căndu amu vedutu provocările din „Albinie“ si „Federatiune“. Noi avem conștiința limitata pentru ca nu aici la noi s'a inceputu si provocat scandalulu. Red.

**) Nota bene pentru cei ce au scrisu in „T. R.“ ca in viitoru sa se invete a vorbi mai parlamentariu dupa modelulu ce le sta inainte. Red.

**) „Tel. Rom.“ nu e de vina. Red.

***) Carele „Albinie“ a luat partida si au inchis editoru usi'a. Red.

apoi de Episcopulu seu Archiepiscopulu locului, anumitu pentru aceea monastire si ea prin urmare nefindu archidiecesa monastirei nici Archimandritu siu archidiacesei nu are intielesu si.

3. Ca chirotesirea unui Archimandritu se tinesc eschisivu de dreptulu Episcopului seu Archiepiscopulu locului, carele in privintia acelsa nu are trebuintia de autorisarea sinodului archierescu si ca prin urmare amestecul P. P. Episcopi sufragani in sfacerea acesta este o ingerinta ilegale.

(Bine aru face onorata redactiune a „Teigr. Rom.“ deca la locul acesta aru publica pe extensum intręga numita corespondintia de priina, pentru ca si acela din publicul cititoru a „Tel. Rom.“ cari nu tienu „Albinie“ sa o pota cunoscă in intręga vinovatia seu nevinovatia ei *).

Trecu preste declaratiunea la 28 seu 29 de insi publicata in „Albinie“ nr 85, carea prin cativa observationi facute la acea declaratiune, au adus pre dechiranti in pera cu redactiunea „Albiniei“, trecu dieu ca preste una lucru cunoscotu din nr. 86 alu „Tel. Rom.“ si voiescu a constatate — ceea ce onoratulu publicu scia dejă — ca dis'a corespondintia din Sabiu nr. 80 alu „Albinie“ au fostu de ajunsu ca sa rostogolesca asupra protopopului Hannia o lavina de injurii de cele mai ordinari; au fostu de ajunsu ca „căti-va“ sa se afle „atacati“ prin acea corespondintia, dara totu deodata si indepartatii a intră in familia mea si in totu nemului meu si ca nisce furia, ca nisce hyene a se aruncă asupra mea, asupra familiile mele si atotu nemului meu ca sa ne sfiasca; a aruncă asupra mea, asupra familiei mele si asupra nemului meu intregu cu tin'a tuturor infamilor, a ne mangi, a ne desonoră, a ne calomnia in „Tel. Rom.“ si apoi a ne face sentinta de moarte atâta morale, cătu si fisice *).

Si apoi sa vedi consecintia logica minunata si principiu moralu de „ce tie nu-ti place, altu'a nu face“ acelui precuvirosi **), acelui preonorati si pre docti, pana cându ei pre cei ce se subseru ca „Mai multi etc.“ — intre cari primo locu me onoreaza pre mino — i regaleza cu titurile onorifice: „paseri de năpti buhe si soboli, cari se temu de lumină dilei că dr... de tamăa si pentru aceea nici nu cutediara a-si pune prestatamente nume sub manjiturile loru“, ei, că sa nu cada in categoria acelora ce subseru eu; „Unu dintre cei atacati“ ****) iera uno puiu de ciéra — mai intielesu decănuma sea — ipsissima propria verba — si acaba o cumpena de cinstiți ciocu. —

Cine suntu cei atacati, cine suntu, Unii dintre cei atacati? eu nu sciu, si cu atâta mai putienu amu trebuintia sa sciu, cu cătu eu pre nimenea n'amu atacatu si nu amu de a face cu personale. — Atâta inse trebuie sa sciu si sa intielegu, ca cestu din urma trebuie sa sia omenei mari, omenei la putere, omenei cari poarta sinodul si congresul bisericescu de sfiora că pre nisce marionete, omenei dela cari starnă intręga existinta mea, a familiile mele si a intregu nemului meu; pentru ca altintre nu mi-aru poté amenintia cu depunerea din oficiu, cu facerea de legi prin sinodu si congresu aplicavere numai la persona, familia si a totu nemului meu, că sa ne despăsesc de totu ce avemu, că apoi sa ne tărimu inaintea loru si sa le sarutăm picioarele pentru căte o farmitura ce va eadă de promesa loru; ei trebuie sa sis mai infallibili decănu pap'a dela Rom'a; pentru ca altintrele nu aru poté sci ceea ce nu vedo, nu audu si chiarn ceea ce nu este. — Dara ei trebuie sa sia totu-deodata si omenei periculosi si fără de lege; pentru ca altintre nu aru amenintia cu sdobrea capului — cu moarte — cu maciacă — si cuvintele cele sănse ale Scripturei, nu le-aru proclamată de principiu de iasu si de despăsare din partea celui mai tare asupra celui mai slabu *).

*) Bine aru fi, dara poté nu avemu spatiu mai tardiu. Red.

**) Altegenu atentiuinea autorului asupra articulilor respectivi, pentru că sa se convinga, ca acolo nu e vorba de familia si de nemu, ci de consistoriu si de archidiace, si ca unele neregularităti ce se intemplara pana de curendu, siedindu in consistoriu socri si gineri etc. nu au vămatu simtiu „legalitătiei“ că chirotesirea Archimandritului N. P. Red.

***) Totu asta titulatura o găsimu si in „Federatiune“. Grosses Geister begegnen sich. Red.

****) Făndu numai patru insi de mai trebuie subscrizi deosebite? Red.

**) Aici nu reflectam, pentru ca nu ne privesc, a devenit insa suntemu datori a lui constata ca nici sindicate si congresele se poarta de sfiora, nici deputati suntu marionete; apoi ca nu voiesce nimenea sa te despăsesc predla si pre ai d tale suntu dovedi faptice din veră trecuru. Ce e dreptu nu e peccat. Red.

Nr. „Tel. Rom.“ 87, 88 și 89, suntu plini de tota felinu de oricunii *) descarcate asupra mea și aruncate asupra familiei mele și cu totu némolu meu, — și pentru ce acăstă? Audi onoreate publicu cetiloru sa intielegi! Pentru că vedi domne — eu, protopopulu Hanni'a, am scrisu și am publicat in nr. 80 alu „Albinei“ corespondintă din Sabiuu subscrise cu: „Mai multi etc.“

Nimenea nu asta lucru demnă de căteva renderi, ba de unu singuru cuventu sa refrângă cele dise și scriso acolo, sa bata pre cei „Mai multi“ cu neadeverul assertiunilor loru in fatia — nu! ci domnii cari s'au simtutu atacati, cauta ca „cine“ au cutediatu sa scria astfelua de adeveruri? și ne-potendu-se legă de nimenea, se léga de mine, de protopopulu Hanni'a — de óre-ce 'mi cunoscu stilato, me cunoscu pre mine și impregurările; ca eu și pâna acum amu mai escelatu in mai multe ascenmenea scrieri, in diu'a chirosirei — de pricina — mi-amu aretat uvederatu nelinișcirea animei — și pro coronide — eu sam capulu clicei diu Sabiuu.

O caricatura de portretu acăstă in care, dieu! de nu mi-asi fi vedutu numele de mai multe ori scrisu pre densulu, nu m'osi fi cunoscutu pre mine insomu. Pentru că eu „clice seu clica“ in Sabiuu intre români nu cunoscu, prin urmare, eu nu potu fi nici capulu nici cōd'a unei clice; eu in viéti'a mea nu m'am ocupat cu scrieri și corespondintie anonime de nici unu feliu in nici o foia publica româna, nici singuru cu atât'a mai putien in societate cu altii — și in sine pentru că sa vedeti domnilor mei! cătu de amaru v'ati inselato in identitatea stilului cu persoan'a mea, in ambitiunea mea, in cunoscerea impregurărilor si chiaru si a dispozitiunei si nelinișcirei animei mele in diu'a de 22 Oct., vi spunu aici verde si vi marturisescu, că eu, protopopulu Hanni'a, nu amu avutu si nu amu nici unu amestecu la corespondintia publicata in „Albin'a nr. 80 și ca numele meu nu se afla intre numele celor „Mai multi“

, „Albin'a“, in nr. 93, din 14/26 Novembre constatătă acăstă tōte din cuventu in cuventu.

(Va urmă.)

Proiectul minoritatii presei române.

(Urmare si capetu.)

Art. IX. Pres'a româna va simpatizá pururea cu marea familia latina, propagându cu staruntie intre italiani, spanioli, portugesi, francesi și români urgentă unei strense aliantie, pre care s'o cimenteze unu anualu congresu panu-latino.

Frati'a cu tōte nationalitătile latine nu ne pote impededea de a combate cu vigore acele guverne ale loru, cari voru lucră intereselor române.

Acea frata nu exclude de asemenea bunele relationi cu cele-lalte state intru cătu si pre căto tempu ele nu voru fi contrarie aspiratiunilor nationali si democratice ale românilor.

Art. X. Pres'a româna se va silii a cauta cea mai buna solutiune pentru realizarea ideei de desentralizare, adeca de o mai completa autonomia județiana si comunale de cătu cea actuale, intr'unu modu, in cătu asiā sa nu se vatemе cătu-si de putien unitatea nationale si politica a românilorui in presentu si in viitoru.

Unitatea nationale si politica a românilor in presentu si in viitoru este unică limita, pâna la care pote merge aventulu descentralisării, caci incercându-ne a trece mai departe, amu dă preste criminalulu priporu alu separatismului.

Art. XI. (Intocmai că articolul VII din proiectule majoritatii).

Art. XII. Pres'a româna recunoște fia-cărui organu de publicitate latitudinea de a sustine și a combate vendiarea mosielor statului; la casu insă de a se admite vendiarea, tōta pres'a româna va cere cu taria si in unanimitate urmatorele conditii:

1. Strainii sa fia cu totulu respisi dela concurientia;
2. Pamentul sa se venda in locuri accessible pentru capitaluri mici;

*) Nu va fi tocma asiā; dealtintre de gustibus non est Red.

3. Asociatiunile de plugori sa fia preferite dinaintea tuturor camperatorilor;

4. Sa nu se perește nici odată din vedere improprietararea insurătilor, preveduta prin legea rurală.

Art. XIII. Pres'a româna sa pronuncie pentru mantineres, desvoltarea armatei permanente pâna la ultim'a marginie, pre care o potu permite midilōcele materiali ale tierei, fiindu unică baza solidă a intregei inarmări nationale.

Pentru că toti români sa ajunga a se aperă cu arm'a si cu cartea totu-dodata, cartea fără arma fiindu sinbreda si arm'a fără carte fiindu nu numai sinbreda dăra si bruta, se va cere cătu mai curendo aplicarea celor prevedute la alineatu, lu edin articolul VIII.

Nici o cheltuiela pentru arme perfectionate, mai alesu tunuri si pusce, nu pote fi combatute de către români cei adeverati.

Art. XIV. Pres'a româna va provocă si va nutri desbateri seriōse pentru a gasi cea mai buna sistema in numirea magistratilor, astu-feliu in cătu pre d'o parte justitia sa fia asigurata, iéra pre de alta parte organisatiunea nostra judiciara sa fia conformu cu natur'a nationalitatii române.

Art. XV. Pres'a româna va cere revisuirea sistemei esistente de imposte.

Art. XVI. Pres'a româna va combate din tōte poterile sele ori-ce amăstecu strainu, sia dela Constantinopole, sia dela Mosc'a seu do pre airi in afacerile bisericei române, si va starui ierasi din tōte poterile sele pentru a se imbunatafi intr'unu modu radical starea clerului nostru de miru, smulgându-se de sub invidiōs'a oligarchia monacale si dându-i-se midilōcele morali si materiali de a lumina poporul român si de a-i servi dreptu modelu in simtiamente nationali si in moralitate.

Art. XVII. Pres'a româna cere categoricu că tōte comunitatile straine, organizate pre bas'a statutelor separate pre teritoriul român si formându astu-feliu că unu statu in statu, sa fia constrense a intră in dreptul comunu.

Art. XVIII. Pres'a româna nu se léga prin anticipare a sustine său a combate vre-o relatiune internationale, sia cu Turci'a, sia cu Prussia, sia cu Russi'a, Austri'a seu cele-lalte state.

Ori-cine va impededea deplin'a desvalire a individualitatii nationale române in conformitate cu aspiratiunile noastre traditionali, ne este inamicu; ori-cine o va ajută in corsulu său, naturale ne este amicu.

Art. XIX. Pres'a româna respinge jurisdicționea consulara sub ori-ce formu.

Art. XX. Pres'a româna va aperă contra ori si cui libertatea electorale, libertatea enventului, libertatea presei, libertatea intrunirilor, dreptulu de petitionare si institutiunea juridului, cari tōte, in marginile nationalitatii române, suntu punctele cardinale, pre cari se rezima edificiul nostru politicu.

Inventimentulu publicu sa fia gresuita pentru români, dara nu liberu, ci obligatoriu.

Art. XXI. Pres'a româna se crede datore in prim'a linia:

1. A cresce natiunea in tōte pre o cale româna propria, departându-o in tōte dela o puerila imitație din afară, si impingând'o in tōte la conșintiția activa a individualitatii nationale române;

2. A nu stăti si a nu incuragiá sterpe agitații fără principiu, ci a cauta in totu-dé-un'a, că unu edificiu vechiu sa nu se derame cu usiurintia mai inainte de a se fi asigurat unu materialu mai bunu, prin care sa se ilocuiésca.

Art. XXII. Pres'a româna desaproba:

1. Ori-ce oposiție sistematică;

2. Ori-ce coalitie, adeca o alianta momentana, basata pre identitatea de interes trecător, iéra nu pre identitatea de principiu permanent.

Jurnalele din minoritatea congresului presei române: „Column'a lui Trajanu.“ — „Telegrafolu.“ — „Poporulu.“

Varietati.

*) (Faptu laudabile) Din Berivoiul micu, districtul Fagarasiu, nu se scrie ca zelosulu nostru parochu de acolo Ioanu Chișdea,

vediendu ca comunitates nostra biserică de acolo voiesce a zidi o biserică mai mare si mai corespondintore, si-a jerifit portiunea sea (8 cupe de bucate de familia) pre siepte ani in folosulu bisericii ce s'a si incepă a se zidi. Ondre zelosului pastori susțescu!

**) Scriptolegia' seu modulo de a in vesti a cettitulu scriendu, in dreptariu pentru inventatorila tractarea Abecedarului lui Petri. se tipari inca asta veră pana la cōla a 6-a, nu se potu continua ince regulatu din caușa morbului ce-lu cuprinse. Abia esti de atunci, cōla a 7-a si acum se tiparesce cōla a 8-a. Spera, ca ultimele 2 cōle voru potē urmă mai rapede, că asiā cu finea lui Decembrie a. c. opulu sa fia completu. Acăstă spre sciuntia dloru cari primira cōle 1—6.

** „M. A.“ asta ca moralitatea in Prusi'a atât e de decadiuta in cătu se asta omeni cari jura că marturii inaintea tribunalelor pentru ori si cine pre lângă unu onorariu de 10 grosi = 50 xr. Intr'o di unulu se imbiă că marturia adresându-se către o persoană cu cuvintele: Dle ia-me pre mine marturia ca eu juri si pentru 5 grosi = 25 xr. Ce e dreptu ca jesuitii nu suntu asiā esti la juramentu.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei stationi inventatorescu din comun'a Petreni cu alaturat'a comona Tolt'a se escrie concursu pâna la 5 Dec. 1871.

Emolumente suntu:

250 fl. v. a. lefa anuale platile in rate — corletu naturalu si lemnelu debuinciose.

Doritorii de a ocupă acăstă statiune au a-si asterne cererile loru in sensulu „Statutului organicu“ la scaunulu protopopescu alu Oresciei — arestanda ca au inventiatu 4 clase gimnasiale si cursula pedagogicu seu clericalu.

Orescia 22 Nov. 1871.

Nicolau Popoviciu, (1—3) protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante Heghigu, in tractulu protopopescu alu Heghigului, statatore din 114 familii, se escrie concursu pâna la 5 Decembrie 1871, in care di va fi si alegerea de parochu.

Emoluminte suntu:

1. Casa parochiala cu două incaperi, camara, siura, grădin'a casei si 3 1/2 holde aratura.

2. Venitulu stolaru iudatinatu, si dela 80 familii o ferdela grău, dela 22 familii căte o ferdela cucurudiu si dela 12 familii căte o jumetate ferdela cucurudiu apoi dela cei cu vite tragătoare unu caru de lemne.

Doritorii de a ocupă acăstă statiune au sa asterne concursele loru instruite in sensulu statutului organicu, la scaunulu protopopescu in Brasovu pâna la tempula presipu.

Brasovu 13 Novembre 1871.

Cu intielegerea comitetului parochialu. Ioanu Petricu, (1—3) Protopopu.

Ad. nr. 160 ex 1871.

Citatune edictale.

Elisabet'a Miklosiu alias Magyar carea de mai multu tempu a paresit u necredintia pre legiuțitul ei sociu Avraamu Schiopu, ambii de religiune ort. orient. din Merchiasi'a, nescindu-se locul ubicationi sele, — se cităza prin acăstă, că, in terminu de unu an de dile dela datulu escrierei acestui editu, sa se infacisidie la subserulu scaunu ppescu, căci la din contra, si in absenti'a densei se va pertractă si decide — pre bas'a S.S. canone ale bisericii noastre ort. res. — procesulu divortiale inca-minutu asupra-i de barbatulu ei.

Cati'a 16 Septembre 1871.

Scaunulu ppescu gr. orient. alu Cohalmului, că foru matrimoniale.

Nicolau D. Mircea, Adm. prot.

3—3